

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. 9. 2019 o odvolání obžalovaného **L.H.**, narozený XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 25. 6.2019, č.j. 1T 85/2018 – 356, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku (v bodech 1, 2), zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku (v bodě 3), přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (v bodech 1, 2) a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterých se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že
 - 1) **koncem července roku 2015** v Brně, na Brněnské přehradě, v zátoce Rakovec, ve vodě přes plavky osahával na přirození nezletilého **XXXXX**, nar. XXXXX, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal jeho věk,
 - 2) **koncem července roku 2015**, v nočních hodinách, ve svém bytě v XXXXX, v posteli přes oblečení osahával po těle a na přirození nezletilého **XXXXX**, nar. XXXXX, a tohoto jednání se dopustil přesto, že znal jeho věk,
 - 3) v blíže nezjištěné době **od února 2018 do března 2018** v Brně, v několika případech zval nezletilého **XXXXX**, nar. XXXXX, do svého bydliště v XXXXX, s tím, že by ho chtěl osahávat, že se mu to líbí, a nejméně v jednom případě jej odvezl autem do blízkosti svého bydliště v XXXXX, kde nezletilému sdělil, že ho chce osahávat a ať jde s ním domů, na což nezletilý reagoval tak, že už musí jít domů, odmítl s ním jít do bytu a z auta odešel a odjel domů, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že znal jeho věk.

2. Obžalovanému byl podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný. Odvolání směřuje do výroku o vině. Obžalovaný ke skutku pod bodem 1 uvádí, že proti sobě stojí dvě tvrzení, a to tvrzení obžalovaného a tvrzení poškozeného. Za situace, kdy není nadevší pochybnost skutkový stav objasněn, je nutné, aby soud aplikoval zásadu in dubio pro reo, tedy aby byl obžalovaný pro tento skutek zproštěn. Ke skutku pod bodem 2 uvádí, že poškozený uvedl, že k tomuto skutku došlo, když mu bylo 8 až 9 let, tedy v roce 2012 či v roce 2013. V prosinci roku 2013 byl vydán Městským soudem v Brně rozsudek, č.j. XXXXX, kterým byl otec poškozeného J.U. zproštěn obžaloby. Není možné věřit tomu, že by poškozený, který byl v předmětné době účastníkem trestního řízení vedeného pro skutek údajně spáchaný na něm jeho vlastním otcem, v rámci těchto úkonů neřekl o tom, že ve stejném období byl sexuálně obtěžován obžalovaným. I tohoto skutku zde proti sobě stojí tvrzení obžalovaného a poškozeného. Pokud se týká skutku ad 3) u tohoto skutku nestojí osamoceně proti sobě výpověď obžalovaného a poškozeného. Skutečnost, že údajně měl k sobě obžalovaný poškozeného zvat s tím, že by ho chtěl osahávat, je dle závěru prvoinstančního soudu prokazována svědectvím matky poškozeného I.P. a L.K.. Obžalovaný má za to, že ani v tomto případě nebylo nadevší pochybnost prokázáno, že by skutečně spáchal skutek, pro který byl odsouzen. Z důvodů, které rozvádí v podaném odvolání, navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby v plném rozsahu.
4. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ust. § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k závěru, že je nedůvodné.
5. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám, v důsledku kterých by bylo namístě jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak jak mu to ukládá ust. § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Obžalovaný se ani v podaném odvolání nedomáhá provádění dalších důkazů. Námitky, které jsou rozvedeny v podaném odvolání, jsou pouze opakováním obhajoby obžalovaného, kterou uplatnil v řízení u soudu I. stupně, ten však na ni v odůvodnění napadeného rozsudku bezezbytku reagoval. Všechny důkazy, které byly provedeny v souladu s trestním řádem, byly vyhodnoceny v intencích ust. § 2 odst., 6 trestního řádu, když v postupu soudu I. stupně nebylo shledáno nic co by odporovalo formální logice. Je nutno připomenout, že je výsadním právem soudu I. stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové respektive právní závěry jen proto, že by případně hodnotil důkazy jinak. V dané konkrétní věci se odvolací soud zcela ztotožňuje s argumentací nalézacího soudu, jenž je rozvedena v odůvodnění napadeného rozsudku.

6. Soud I. stupně dospěl ke správnému závěru, když uzavřel, že obhajoba obžalovaného byla provedeným dokazováním vyvrácena. Obžalovaný je z trestné činnosti usvědčován zejména výpovědí poškozeného, kdy zkoumáním věrohodnosti této výpovědi věnoval nalézací soud náležitou pozornost a ani odvolací soud nezjistil žádné skutečnosti, které by měly věrohodnost výpovědi poškozeného snižovat. Výpověď poškozeného je dále podporována výpovědí svědkyně K. a výpovědí matky nezletilého svědkyně I.P.. K těmto důkazům přistupují zajištěná facebooková komunikace obžalovaného, ve které tento zmiňuje své obavy z toho, že police má zkoumat mobilní telefon nezletilého. Příléhavý je i poukaz soudu I. stupně na výpověď obžalovaného, který sám

vedl, že nezletilému v jeho asi deseti letech sdělil, že se mu líbí mladí chlapci jako je on, že ho mladí hoši vzrušují, rád je osahává, musí jim být ovšem více než 15 let.

7. Možno shrnout, že důkazy, které byly soudem I. stupně u hlavního líčení provedeny a které také byly podle § 2 odst. 6 trestního řádu náležitým způsobem vyhodnoceny, zcela jednoznačně svědčí o tom, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výroku napadeného rozsudku. Tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky jednak zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku v části ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a dále přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Po stránce subjektivní jednal obžalovaný minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
8. Pokud jde o uložený trest, pak soud I. stupně přihlédl ke všem skutečnostem rozhodným a uvedeným v ust. § 39 až § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný je osobou, na kterou se hledí jakoby soudně nebyla trestána a při ukládání trestu bylo též přihlédnuto k tomu, že trestným činem nebyl zanechán žádný závažný škodlivý následek na mladistvém. Obžalovanému byl uložen úhrnný trest při spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 14 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 roků. Takto uložený trest odpovídá jak míře škodlivosti jednání obžalovaného tak i jeho osobě a možnostem nápravy. S ohledem na závěry, které vyplynuly ze znaleckého posudku z oboru sexuologie, bylo zcela namístě uložení ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě.
9. V návaznosti na to co je výše rozvedeno, bylo odvolání obžalovaného L.H. podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč.** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

V Brně dne 10.09.2019

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v. r.